

Sagen —, hvis jeg mindes ret, tabe 6—7000 Rbd. om Aaret eller snarere Mere ved at have Søndermarken, Frederiksberg Have og Rosenborg Slotskøbe. At dette maa kaldes, om ikke nogen slet Statshusholdning, saa dog ikke nogen sparsommelig Statshusholdning, det troer jeg, at Enhver vil indrømme. Men det Værste vilde være, om man i Analogi af Hædsretten, kom og sagde: Nu have vi gaaet der i saa og saamange Aar, at vi have Ret dertil, og I ere pligtige til at gjøre Gange istand, saa at de blive behagelige for os. Naar man tænker paa Historien om Frederiksberg Allee, saa kan man falde paa denne Tanke; den er ikke synderlig mere grel for mig end den anden. Jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse Forhold; jeg skulde ikke have gjort det, dersom Frederiksberg Slot for Diebliffet var beboet eller brugt af Nogen af vor høitagtede og høitelskede Kongefamilie, men med den Afbenyttelse, som dette Slot for Diebliffet har, forekommer det mig ikke, at vi have nogen synderlig Opfordring til at holde paa Haven. Heller ikke forekommer det mig at være Tilfældet med Rosenborg Slotskøbe. — Hvad Theatret angaaer, saa har jeg ifjor sagt, hvad jeg agter at sige om denne Ting, og jeg skal henholde mig dertil. Der er nu nedsat en Commission desangaaende. Dersom man ikke hører Noget fra denne Commission inden den endelige Behandling af det foreliggende Finantsbudget, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke stemme for Theatrets Budget, saaledes som det nu foreligger. Jeg har een Gang givet efter for en Kirke- og Underviisningsministers bestemte Optræden i saa Henseende; af Ulyst til Ufred og af Lyst til Fred har jeg sagt Ja. Jeg har gjort det to Gange, men jeg gjør det ikke tredie Gang. Jeg vil udtale dette her, da jeg synes, at det er et saa stort Nummer, at det dog kunde være et Par Ord værd. Jeg skal endnu kun med Hensyn til Commissionen sige, at vi have havt Exempler paa, at Commissionen ere blevne meget gamle, uden at man har hørt synderligt fra dem, og man kunde let tænke sig — jeg vil ikke sige, at det skeer, men der er steet noget Lignende før —, at Commissionen kunde sidde i endeel Aar og blive ved

at arbejde, saa at Alt endnu i længere Tid vilde blive, som det var; dette kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Jeg vil sige det her, at en Forandring maa der skee; ellers maa jeg for mit Vedkommende stemme imod Theaterbudgettet, selv om en nyværende eller til den Tid værende Kirke- og Underviisningsminister, naar Finantslovsforslaget foreligger til detailleret Behandling, skulde sætte dette Punkt saa høit, som tidligere steet er. Der er endnu kun et eneste lille Punkt, som jeg skal tillade mig at nævne; det vedkommer Fernbanevæsenet. Jeg er af den Mening, at ligesaa vist som jeg før udtalte, at det at være Landmand og Skovbruger ligger udenfor Statens Opgave, ligesaa vist maae f. Ex. Toldvæsenet og Postvæsenet være Statens Sag. Da Postvæsenet er saa nøie forbundet med Fernbanevæsenet, som det er, og som det ifølge Sagens Natur maa være, saa finder jeg det naturligt, at Staten driver idetmindste Hovedbanerne. Jeg var ikke derimod ifjor, jeg var derfor, og det er jeg endnu; men ogsaa der gjælder det om at gjøre en saadan Indretning saa fordeelagtig og saa nyttig for Staten og Samfundet i det Hele som muligt, med tilbørligt Hensyn til Statskassen. Jeg kan ikke lade være at udtale, at jeg troer, at Taxterne for Diebliffet ere satte temmelig lavt; jeg vil ikke bebrejde Nogen Noget, men jeg vil udtale det her som min personlige Mening, at Person-taxten er sat lidt lavere, end den burde, for at være saa hensigtsmæssig, som man kunde ønske det. Det er kun udtalt som en Tanke; Andre kunne muligen have en anden Mening derom, og jeg skal ingenlunde bebrejde dem det.

Frederiksen: Det var nærmest et Par Udtalelser af to ærede Medlemmer igaar, som bragte mig til at begjære Ordet, Udtalelser, som jeg ikke ønskede her at lade staae uimodsagte ved denne Sags Behandling; det var nemlig, hvad der blev sagt af et æret Medlem om Reserverefonden. Det var dernæst det, der blev sagt af to Medlemmer om, at den Stat, som vi nærmest skulle søge at blive af med paa Grund af det Resultat, der viser sig i dette Finantslovsforslag, er den extraordinaire Krigsstat paa Vareindsørsel og paa Brændeviin. Men jeg skal ganske vist, da jeg nu har faaet Ordet,